

Sygnatura akt I C 993/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Mikos-Bednarz
Protokolant:	sekr. sądowy Artur Matejkowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lutego 2015 r. w O.

sprawy z powództwa **K. O.**

przeciwko (...) **Spółka Akcyjna w Ł.**

o odszkodowania i zadośćuczynienie

orzeka:

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powoda K. O. na rzecz pozwanego (...) Spółka Akcyjna w Ł. kwotę 1.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa Kasa Sądu Rejonowego w (...) kwotę 386,98 zł tytułem wynagrodzenia biegłego.

SSR Małgorzata Mikos-Bednarz

Sygn. akt I C 993/13

UZASADNIENIE

W dniu 7 października 2013 r. powód K. O. – reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego, wniósł pozew skierowany przeciwko (...) S.A. w Ł. o zapłatę kwoty 7.968,03 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty, w tym kwoty 900 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia oraz kwoty 7.068,03 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów podjętego leczenia (z czego 5.400 zł stanowi koszt sesji terapeutycznych, a kwota 1.068,03 zł to koszt dojazdów na owe sesje terapeutyczne).

W uzasadnieniu pozwu wskazano jedynie, iż roszczenie powoda związane jest z wypadkiem komunikacyjnym w jakim brał on udział w dniu (...)2010 r. Wskazano w uzasadnieniu iż następstwem zdarzenia powód odczuwana depresję powypadkową, przejawiająca się: brakiem energii, chęci do życia, płaczliwością, obsesyjnymi „czarnymi myślami”. W dalszej części pełnomocnik na potwierdzenie podstawy prawnej dochodzonego roszczenia przedstawił niezrozumiałe, gdyż niezwiązane z żądaniem pozwu zważania dotyczące rozmiaru krzywdy poszkodowanego w odniesieniu do jego cierpień fizycznych i kalectwa (w sytuacji gdy powód nie odniósł żadnych obrażeń fizycznych). Co więcej, w treści

uzasadnienia dwukrotnie wskazywano wysokość żadanego roszczenia różną od wskazanej pierwotnie w petitum pozwu (2.700 zł oraz 3.600 zł) oraz mylono datę zdarzenia wywołującego szkodę. Uzasadniając żądanie zwrotu kosztów leczenia wskazano, iż powód brał udział w 54 sesjach terapeutycznych u psychologa, które pomagają mu uporać się ze skutkami wypadku, przy czym koszt jednej sesji wynosi 100 zł.

Nie sposób oprzeć się wrażeniu, że treść uzasadnienia pozwu została w znacznej części bezrefleksyjnie przekopiowana z innego stanu faktycznego.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A.w Ł.wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia (...) 2010 r., jednocześnie wskazując, iż w związku z nimi wypłaciła powodowi kwotę 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 1.332,75 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu. Odnosząc się do żądania powoda w zakresie wypłaty zadośćuczynienia wskazała, iż jest ono nieuzasadnione i w jej ocenie zupełnie nie związane z rzeczoną wypadkiem komunikacyjnym. W zakresie roszczenia o odszkodowanie wskazała, iż nie wykazano by istniała konieczność odbywania przez powoda kosztownych sesji terapeutycznych w związku ze skutkami zdarzenia .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. O.w dniu (...) 2010 r. jechał wraz z (...)dzieci (w wieku od 5 do 9 lat) samochodem marki C. (...)o nr rej. (...)w odwiedziny do znajomych. W miejscowości O.gm. L.doszło do zdarzenia komunikacyjnego (naruszenia przepisów ruchu drogowego przy wykonywaniu manewru wyprzedzania), w wyniku którego samochód K. O.dachował (wybuchły poduszki powietrzne), zatrzymując się w rowie. Nikt z uczestników zdarzenia nie został ranny, nie odniósł obrażeń fizycznych. Z pozwem po przeszło trzech latach od zdarzenia wystąpił powód i jego żona (wobec której powództwo w I instancji zostało oddalone). W imieniu dzieci rodzice nie występowali o zadośćuczynienie.

(**dowód:** zeznania K. O.- k. 78 – 79, dowód rejestracyjny C. (...)– k. 20 – 21, z akt szkody U/(...) – k. 71: informacja o wypadku drogowym k 18 – 17, oświadczenie dotyczące kolizji drogowej – k. 20, notatka urzędowa ze zdarzenia K.w O.– k. 21)

Powyższy wypadek komunikacyjny nie wpłynął na tryb życia i dotychczasowe funkcjonowanie K. O.. Prowadził on nadal swoją działalność gospodarczą (powód jest mechanikiem samochodowym), oraz uczestniczył w życiu rodzinnym. Bezpośrednio po zdarzeniu jeździł samochodem. Nie korzystał z pomocy psychologicznej, ani też nie przyjmował i żadnych leków. W marcu 2012 r. urodziło mu się czwarte dziecko.

Dopiero od dnia 29 czerwca 2012 r. w dwa lata po zdarzeniu K. O. regularnie rozpoczął korzystanie z sesji terapeutycznych w Gabinetie Psychologicznym P. Ł. z powodu obniżonego nastroju, lęków i kłopotów ze snem, gdzie koszt jednej sesji wynosi 100 zł. Obecnie do końca marca 2014r. odbył aż 85 sesji terapeutycznych.

(**dowód:** zeznania K. O.- k. 78 – 79, zeznania M. O. – k. 62, zeznania Z. O. – k. 62, historia choroby z Poradni zdrowia psychicznego psychologa P. Ł. – k. 9 - 12, zaświadczenie lekarskie z dnia 12 grudnia 2012 r. – k. 13, zaświadczenie lekarskie z dnia 22 grudnia 2012 r. – k. 14, rachunek z dnia 16 stycznia 2013 r. – k. 15, zaświadczenie lekarskie z dnia 16 stycznia 2013 r. – k. 16, informacja od psychologa – k. 17, zaświadczenie lekarskie z dnia 8 sierpnia 2013 r. – k. 18, rozliczenie kosztów sesji – k. 19)

Pełnomocnik K. O.pismem z dnia 27 grudnia 2012 r. po raz pierwszy po dwóch i pół roku od zdarzenia wezwał (...) S.A.w Ł.do zapłaty na jego rzecz zadośćuczynienia za doznane cierpienia psychiczne i wywołanie rozstroju zdrowia spowodowane wypadkiem z dnia (...) 2010 r. w wysokości 35.000 zł. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność za skutki ww. zdarzenia i dnia 8.01.2013r. przyznał poszkodowanemu zadośćuczynienie w wysokości 5.000 zł, oraz kwotę 1.332,75 zł tytułem kosztów dojazdów.

Powyższa decyzja została zaskarżona przez pełnomocnika poszkodowanego, lecz ubezpieczyciel odmówił wypłaty dalszego zadośćuczynienia i odszkodowania w kwocie wyższej niż przyznana pierwotnie. Ponowne odwołanie poszkodowanego na decyzję ubezpieczyciela w tym przedmiocie pozostawiono bez odpowiedzi.

(**dowód:** wezwanie do zapłaty z dnia 27 grudnia 2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania pisma – k. 22 – 24, odwołanie z dnia 11 lutego 2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania pisma – k. 26 – 28, z akt szkody U/(...) – k. 71: decyzja ubezpieczyciela z dnia 8 stycznia 2013 r. – k. 22, odwołanie z dnia 17 stycznia 2013 r. – k. 36 – 34, decyzja ubezpieczyciela z dnia 29 stycznia 2013 r. – k. 37, decyzja ubezpieczyciela z dnia 14 lutego 2013 – k. 43, opinia lekarska z dnia 4 stycznia 2013 r. – k. 23, , opinia lekarska z dnia 31 stycznia 2013 r. – k. 38).

W toku postępowania sądowego przeprowadzony został dowód z opinii zespołu biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii na okoliczność ustalenia jaki wpływ na stan zdrowia psychicznego powoda miało zdarzenie komunikacyjne z dnia (...) 2010 r., czy jego skutki po dzień dzisiejszy mają odbicie w stanie zdrowia psychicznego powoda oraz czy uzasadnione medycznie było podjęcie terapii psychologicznej w dwa lata po zdarzeniu i jej kontynuowanie po dzień dzisiejszy. Biegli w oparciu o badanie osobowe powoda K. O., akta sprawy i załączoną do pozwu dokumentację medyczną ustalili, iż ww. wypadek komunikacyjny nie miał istotnego wpływu na zdrowie psychiczne powoda. Podkreślili, iż powód przez dwa lata funkcjonował prawidłowo, bez potrzeby korzystania z porad specjalisty, czy też leczenia farmakologicznego. Wyjaśnili, iż leczenie u psychologa podjęte przez powoda ma związek z nieprawidłowymi cechami jego osobowości, natomiast obecnie brak podstaw do stwierdzenia jakichkolwiek skutków zdarzenia szkodzącego w jego zdrowiu psychicznym.

(**dowód:** opinia biegłych z zakresu psychologii i psychiatrii – k. 93 – 101)

Sąd zważył, co następuje:

K. O.w pozwie skierowanym przeciwko ubezpieczycielowi (...) S.A.w Ł.wnosił o zasądzenie na jego rzecz zadośćuczynienia oraz odszkodowania stanowiącego zwrot kosztów leczenia w związku z wypadkiem komunikacyjnym, w którym brał udział w dniu (...) 2010 r.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż pozwany ubezpieczyciel nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki ww. zdarzenia co do zasady. I dobrowolnie wypłacił powodowi kwotę 5.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia i 1.332,75 zł tytułem odszkodowania . Pozwany zakwestionował istnienie związku pomiędzy zdarzeniem z (...) 2010r. a obecnym stanem zdrowia psychicznego powoda uzasadniającym konieczność korzystania przez powoda z licznych sesji terapeutycznych po dwóch latach od zdarzenia komunikacyjnego . Pozwany podniósł , że trudności emocjonalne powoda są wyolbrzymione i nie związane z wypadkiem .W konsekwencji wniósł o oddalenie powództwa zarówno w zakresie żądanego zadośćuczynienia jak i odszkodowania.

Podstawę prawną roszczenia o zadośćuczynienie stanowi art. 445 k.c. Powołany przepis stanowi, iż sąd może przyznać poszkodowanemu w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia wywołanego czynem niedozwolonym odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęciem „zadośćuczynienia” określona została suma pieniężna, której celem jest rekompensata doznanej przez poszkodowanego szkody niemajątkowej – krzywdy. Krzywdą jest natomiast ogół wszystkich ujemnych przeżyć związanych z danym zdarzeniem szkodzącym. Wskazać należy, iż w pojęciu „krzywdy” mieści wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zarówno w sferze cierpień fizycznych jak i psychicznych (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2000 r., II CKN 1119/98, LEX nr 50884).

Powód żądając zaś zwrotu kosztów leczenia w kwocie 5.400 zł oraz kosztów dojazdów na sesje w wysokości 1.068,03 zł, oparł swoje roszczenie na treści art. 444 § 1 k.c., który stanowi, iż w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Otrzymana dotychczas przez powoda kwota zadośćuczynienia i odszkodowania w ocenie sądu aż w nadmiarze rekompensuje psychiczny uszczerbek powoda na zdrowiu i poniesione przez niego koszty .

Sąd nie znajduje podstaw aby otrzymana już kwotę podwyższyć . W oparciu o zeznania powoda (k. 78-79) trudno nie odnieść wrażenia że jest to powództwo z inicjatywy pełnomocnika , a nie samego powoda . Powód nawet nie wie jaką kwotę dotychczas otrzymał od ubezpieczyciela , jakiej kwoty dochodzi niniejszym pozwem , jak zeznał założył z żoną sprawę ale o jakie kwoty to go nie interesuje .

Wskazać należy, iż w niniejszej sprawie to powód K. O. zobowiązany był w myśl art. 6 k.c. do wykazania poprzez przeprowadzone w sprawie dowody zasadności swojego roszczenia. A więc wykazania ,że zdarzenie komunikacyjne z (...) 2010r. miało wpływ na stanem psychicznym powoda , w zakresie opisanym w pozwie i uzasadniającym żądanie podwyższenia zadośćuczynienia i uzupełnienia odszkodowania.

Znamiennym jest w ocenie Sądu , iż profesjonalny pełnomocnik powoda K. O. wbrew zobowiązaniu Sądu nie przedstawił żądanej przez Sąd dokumentacji medycznej (na którą powołał się powód przy wizycie wyznaczonej przez biegłego) a rzekomo dotyczącej przebywania powoda na Oddziale(...) w Szpitalu w O.2000 r. oraz dotyczącej przebiegu jego leczenia psychiatry w O.(doktor P.). Zobowiązanie do złożenia dokumentacji medycznej na którą powoływał się powód , obwarowane było rygorem z art. 233 § 2 kpc. Konsekwencje nie złożenia dokumentacji medycznej , na którą powód sam się powoływał , dowodowo obciążają powoda i niewątpliwie wynikają z faktu ,że takie leczenie albo w ogóle nie miało miejsca , albo powód obawiał się że mogą ujawnić się takie informacje , które będą stanowiły zaprzeczenie zasadności jego powództwa .

Warto podkreślić, iż pełnomocnik powoda - który był, co wymaga podkreślenia pełnomocnikiem profesjonalnym - nie jedynie w tej sytuacji wykazał się rażąco nieprofesjonalnym podejściem do prowadzonej przez siebie sprawy. Pełnomocnik powoda nie znał stanu faktycznego sprawy, co wynikało już z samego uzasadnienia pozwu, jak też z faktu, że na rozprawie w dniu 18 marca 2014 r. stwierdził, iż nie wie jakie zdarzenie szkodzące stanowiło podstawę żądań K. O..

Abstrahując od powyższego należy podkreślić, że decydujące znaczenia dla żądania pozwu miało ustalenie skutków zdarzenia z dnia (...)2010 r. na zdrowie psychiczne powoda oraz ewentualnie konieczności podjęcia leczenia psychologicznego . Wobec faktu, iż powzięcie rzetelnych ustaleń w tym zakresie wymaga wiedzy specjalistycznej, Sąd uwzględnił opinię sporządzoną na potrzeby niniejszego postępowania przez zespół biegłych z zakresu psychologii i psychiatrii oraz wynikające z niej ustalenia. Opinia została sporządzona przez biegłych z dziedziny psychiatrii i psychologii zatrudnione w Szpitalu (...)w C., po przeprowadzeniu bezpośredniego badania powoda i po analizie akt sprawy. Opinia jest rzetelna , kompleksowa, profesjonalna i przydatna dowodowo .

Biegłe w oparciu o (...) Statystyki Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych jednoznacznie stwierdziły ,z e zaburzeni adaptacyjne rozpoczynają się zwykle w ciągu 1 miesiąca od wystąpienia stresującego zdarzenia a czas trwania objawów nie przekracza zazwyczaj 6 miesięcy .

Zdarzenie w którym uczestniczył powód , nie była w żaden sposób ani drastyczne w skutkach ani w jego przebiegu aby objawy depresyjne nie mieściły się w ramach czasowych przyjmowanych w klasyfikacjach międzynarodowych . Sąd nie znajduje uzasadnienia dla przyjęcia aby objawy lękowe , depresyjne ujawniły się przeszło po dwóch latach od zdarzenia i trwały przez kolejne przeszło dwa lata .Obecny stan zdrowia psychicznego powoda nie jest konsekwencją zdarzenia sprzed przeszło 4 lat , a jest efektem zaburzeń osobowościowych o czym świadczy też tak długi czas prowadzonej psychoterapii (od sierpnia 2012r. do końca marca 2014r. powód odbył aż 85 psychoterapii) .

Biegła psycholog A. L. oraz biegła psychiatra M. P. G. – K. zdecydowanie wskazały, iż zdarzenie z dnia (...)2010 r. nie miało istotnego wpływu na zdrowie psychiczne K. O.. Co więcej, biegłe nie wykluczyły iż cierpi on na dolegliwości z kręgu nerwicowych (zaburzeń lękowych itp.), jednakże podkreśliły, iż nie należy ich wiązać z traumatycznym zdarzeniem (wypadkiem), a jedynie z nieprawidłowymi cechami jego osobowości. A świadczy o tym chociażby fakt ,

że powód terapię psychologiczną rozpoczął dopiero dwa lata po wypadku i od tego czasu w ramach terapii odbył aż 85 sesji terapeutycznych. Obecna trwająca od przeszło dwóch lat terapia psychologiczna u tego samego psychologa P. Ł. ukierunkowana jest na cechy nieprawidłowej osobowości powoda, a nie na zaburzenia będące skutkiem wypadku z roku 2010 r. W opinii zwrócono również uwagę na fakt, iż powód przez dwa lata funkcjonował prawidłowo, a dopiero po okresie dwóch lat zaczął wiązać swoje dolegliwości ze zdarzeniem z dnia (...) 2010 r. Podniesiono, iż podjęta przez niego psychoterapia jest celowa, jeżeli odczuwa on poprawę, jednak nie jest to terapia niwelująca skutki ww. wypadku drogowego.

Sąd w pełni podziela ustalenia powołanej opinii biegłych, uznając ją za rzetelną, logiczną i pozbawioną sprzeczności.

W zeznaniach świadków M. O. i Z. O., osób spokrewnionych z powodem, nie sposób też znaleźć potwierdzenia aby to zdarzenie sprzed 4 lat obecnie w sposób psychicznie negatywny, wpływało na obecnie życie powoda.

Warto wskazać, iż powód K. O. sam zeznał, iż jego problemy ze zdrowiem psychicznym pojawiły się dopiero po dwóch latach od wypadku. Zdaniem Sądu okoliczność ta jest istotna, gdyż trudno uznać, iż ewentualny stres, czy trauma pourazowa miałyby pojawić się po tak długim czasie od samego zdarzenia. Jeżeli bowiem K. O. przez tak długi okres nie odczuwał żadnych objawów zdrowotnych będących ewentualnym następstwem wypadku niewątpliwym jest, że wywołały je przypisane powodowi przez biegłe dolegliwości z kręgu nerwicowego, np. zaburzeń depresyjnych i lękowych mieszanych, których nie można powiązać z wypadkiem.

Należy wskazać, iż przesłanka konieczną ustalenia zarówno zadośćuczynienia, jak i odszkodowania jest istnienie w danym stanie faktycznym adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem szkodzącym a szkodą/krzywdą. Istnienie takiego związku przyczyna- skutek w niniejszej sprawie należy zdecydowanie wykluczyć.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 lutego 2006 r. (III CSK 135/05, LEX nr 201033) zważył, iż stosownie do art. 361 § 1 k.c. adekwatne są "normalne" następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda (odpowiednio krzywda) wynika. Normalnymi następstwami zdarzenia, z którego wynika szkoda, są następstwa, jakie tego rodzaju zdarzenie jest w ogóle w stanie wywołać i w zwyczajnym biegu rzeczy, a nie tylko na skutek szczególnego zbiegu okoliczności.

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego niniejszej sprawy trzeba stwierdzić, że dolegliwości psychiczne zgłaszane przez K. O. nie są związane w żaden sposób ze zdarzeniem szkodzącym z dnia (...) 2010 r. Sąd nie kwestionuje tego, iż zdarzenie to mogło być dla powoda przeżyciem i wiązać się z tego tytułu ze stresem, jednakże nie uzasadnia to dochodzonych przez niego roszczeń, zarówno w zakresie zadośćuczynienia, jak i odszkodowania. Co więcej, powód otrzymał już od ubezpieczyciela łącznie kwotę 6.332,75 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz zwrotu kosztów podróży na sesje terapeutyczne, co zdaniem Sądu wyczerpuje wszelkie roszczenia K. O. względem (...) S.A. w Ł. z tytułu skutków zdarzenia z dnia (...) 2010 r.

Dlatego też dalsze roszczenia są w konfrontacji ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym bezzasadne.

Mając na względzie dokonane ustalenia Sąd oddalił powództwo.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym przegrywający sprawę zobowiązany jest zwrócić stronie przeciwnej poniesione przez nią koszty. Z uwagi na to, że sprawę przegrał powód K. O. to od niego Sąd zasądził na rzecz pozwanego ubezpieczyciela (...) S.A. w Ł. kwotę 1.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego. Wysokość tych kosztów ustalono mając na względzie § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, oraz wysokość opłaty skarbowej uiszczanej od udzielonego pełnomocnictwa.

Powód K. O. jako strona przegrywająca powinien również ponieść koszty sądowe w zakresie wydatków poniesionych w toku procesu tymczasowo przez Skarb Państwa, tj. w zakresie kwoty 386,98 zł przyznanego biegłym wynagrodzenia.

Dlatego też, na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 3. sentencji wyroku.

SSR Małgorzata Mikos - Bednarz